

Maijun palsta

Tervehdys!

Eläytykäämme taas tositapahtumaan Suomen hyvinvointivaltiossa joulukuussa 2004!

17-vuotias nuorimies tarvitsee kengät. Hänen jalkansa palelevat ja ovat kipeät, olleet jo monta vuotta. Sopivasta koosta ei ole hajua ja minkäänlaisia jalkaan mahtuvia kenkiä ei ole edes tarjolla muutaman sadan kilometrin säteellä. Soitetaan tiedustelu erikoiskokoja myyvään liikkeeseen, jossa kenkäkauppias pyytää mittaamaan jalan koon sentteinä. **Tarvitaan koko 53-54. Kyllä, kyllä 54!** Kauppias ohjaa ennen ostoa kääntymään jalka-asiantuntijan puoleen, jotta vaivat saataisiin minimoitua ja kasvavaan jalkaan mahdollisimman hyvät kengät.

Äiti menee pojan kanssa fysioterapeutille, joka tutkii jalat, toteaa ja vahvistaa vaivojen olemassaolon. Hän suosittelee tukipohjallisten sekä kenkien hankkimista lääkinällisenä kuntoutuksena ja esittelee asian kuntoutusryhmän kokouksessa. **"Apuvälineen hankinta, Erityisjalkineet."** Maksusitoumus tarvitaan, sillä jo pelkät pojan ja äidin matkakustannukset kenkien hankkimiseksi ovat kohtuuttomat, koska perhe asuu erittäin kaukana palveluista, "takamailla". Äidin kertoman mukaan pojan kengät eivät tahdo kestää käytössä. Toissa talvena kunnolliset kotimaiset talvikengät, suurin löydetty koko 50, kestivät 2 viikkoa. Tehdas korjasi, sillä tokihan reilun 100 euron kengän pitää kestää enemmän kuin kaksi viikkoa jo kuluttajasuojalainkin mukaan. Palautettaessa lähetteessä

todettiin: "Jos kenkien kulutus on vastaisuudessa tätä luokkaa, emme voi vastata tuotteen kestävytydestä". Me kysymme: KUKA SITTEN VASTAA?, kun kengät eivät korjauksen jälkeenkään kestäneet yhtään kauempaa!!

Mutta...Toivorikas ilo lämpimien, sopivampien, vaivattomien jalkineiden saamisesta jää lyhyeksi. Terveyskeskuksesta soitetaan ja ilmoitetaan, että kuntoutusryhmä on tehnyt kielteisen päätöksen. **"KIELTEINEN PÄÄTÖS"** nro 476/2004, 13.12.2004, allekirjoittajana – kuntoutettavaa näkemättä- Sisä-Savon terveydenhuoltoryhmän johtava lääkäri, Äiti kykenee järkytyksestään huolimatta pyytämään kirjallisenä päätöksen, jossa lukee pilkulleen mustaa valkoisella kohdassa lisätietoja: **"Jalkavaivoja.**

Omalta lääkäriltä suositus tukipohjallisten ja kenkien hankkimiseksi lääkin. kuntoutuksena. Kielteinen päätös. Suurijalkaisuus ei ole lääkinnälliseen kuntoutukseen oikeuttava sairaus, vika tai vamma." KYSYME:

Onko siis tarkoitus, että poika jatkaa sopimattomissa kengissä ja yhä enemmän kipeytyvin - vielä kasvavin? - jaloin. Kaikkihan me näitä kokeneet tiedämme, että kipeytyminen ei jää pelkkiin jalkoihin.. se "ylenee" polviin, lonkkiin, selkään... enemmin tai myöhemmin. Miten ihmisten pitäisi olla töissä tulevaisuudessa 65-67 -vuotiaiksi, kun ei sairauksien ennaltaehkäisyyn panosteta riittävästi?

Tämä nuori on kouluttautumassa metallimieheksi. Ammatissa tarvitaan mm. teräskärkiset turvajalkineet. Opettaja (työnantajaa vastaava) on yrittänyt löytää

sopivia jalkineita, onnistumatta. Turvajalkineet ovat pakolliset sekä koulutusvaiheessa että työharjoittelussa. **Kuka korvaa, jos jotakin sattuu?** Teräskärkistä turvakengää, jossa on suurin mahdollinen, korvaukseen oikeuttava, EU-hyväksytty kärkikomponentti, ei ole saatavana koko maailmassa suurempaa kokoa kuin 49. Kuka kertoisi opettajalle? Opettaja ei ollut kertonut nuorelle, että todennäköisesti hänellä ei ole koskaan mahdollisuuksia työllistyä alalle, ainoastaan toisen palvelukseen. Suomessa on satoja samanlaisia nuoria, jotka eivät voi toimia metsureina, kokkeina, atk-alalla, poliisina, maatalouslomittajina, ... ennen kuin henkilökohtaisia työsuojaimia on saatavissa työhaluisten ihmisten kokoisina, pieninä tai suurina.

Nuoria ammattiin ohjaavat tahot eivät tiedosta, että monista turvavarusteista puuttuvat äärikoot. Siten toivorikkaat ääripituiset ja -kokoiset koulututtavat koon kannalta väärään ammattiin. Koko ja puuttuvat turvavarusteet aiheuttavat syrjintää työhönotossa. Työnantaja työllistää mieluiten "vähin äänin" keskikokaisen työnhakijan ja pelaa täten varman päälle lakiin perustuvassa työturvallisuusvelvoitteessaan.

Maijun

Sääntömääräinen kevätkokous

Kutsumme teidät ystävällisesti kevätkokoukseen., joka on

Helsingissä sunnuntaina 22.5..2002 kello 13.30 alkaen

Kello12.30 aloitamme kahvituksella

Paikka:

Kivenkolon asukastalon kokoustila, Kivikonkaari 11, 00940 Helsinki
Kivenkolossa on myös lasten leikkihuone.

Miten löydän:

Metrolla suunta: Mellunmäki, Kontulan pysäkki. Ulos joko takaa tai keskeltä asemaa. Bussi 94B (suunta: Kurkimäki, pysäkki: Varustuskentä) tai reippaasti kävellen n.5 minuuttia Kontulankaarta pitkin.

Autolla: Kehä I, liittymä Kivikkoon, ensimmäinen risteys oikeaan Kivikonkaarelle. Aja n.1 km kunnes matala erillinen rakennus (jossa pyöreä ikkuna päädyssä)

näkyv vasemmalla puolella. Parkkipaikoja kadun toisella puolella sivukujalla.

Ilmoittautuminen: 18.5. mennessä

tarjoilun arvioimiseksi toimistoon (09) 222 7184 tai GSM 040 592 2001/Liisa, tai Maijulle GSM 040-591 0552, tai netin kautta toimisto@tallsmall.inet.fi

Esityslista:

1. Kokouksen avaus
2. Kokouksen järjestäytyminen: valitaan kokouksen puheenjohtaja, sihteeri, pöytäkirjantarkastajat ja ääntenlaskijat
3. Kokouksen laillisuuden ja päätösvaltaisuuden toteaminen
4. Esityslistan hyväksyminen
5. Luetaan syyskokouksen pöytäkirja
6. Luetaan toimintakertomus vuodelta 2003

7. Esitetään tilipäätös vuoden 2003 tileistä ja tilintarkastajan lausunto

8. Päätetään tilinpäätöksen vahvistamisesta sekä tili- ja vastuuvapauden myöntämisestä hallitukselle

9. Ansiomerkit, aloitteet ja muut asiat.

Vastaanotetaan ilmoittautumisia järjestömme vapaaehtoistyöhön

10. Kokouksen päättäminen

Vapaa sana

PS. Usein mennään kokouksen jälkeen yhdessä omalla kustannuksella syömään kokouksen jälkeen kohtuuhintaiseen paikkaan.